

Ушпик В.В.

здобувач вищої освіти ННІП ПФПНП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Санакосв Д.Б.

кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри фінансових та стратегічних розслідувань Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ

Загальновідомим є той факт, що корупційні прояви надають негативний вплив на розвиток економіки, соціальної інфраструктури, руйнуючи насамперед органи державної влади. Через корумпованості значної частини муніципальних та державних службовців, для громадян, по суті, надання та надання безкоштовних обов'язкових послуг у сфері освіти, соціального забезпечення, охорони здоров'я стає платним. [1, с.36]

Крім того, корупція дає можливість порушникам уникнути відповідальності, за протиправні діяння, що у свою чергу породжує безкарність, внаслідок чого відбувається падіння престижу правоохоронних та судових органів, і навіть органів структури державної влади загалом, що породжує у результаті таке явище, як правовий нігілізм.

Треба сказати, що до корупції схильні переважно службовці державних органів. Ще з давніх-давен, щодо державних службовців сформувалася думка, що всі чиновники та посадові особи, наділені державно-владними повноваженнями – корумповані. [2, с.51]

На наш погляд, корупція з'являється там, де ослаблене виховання в сім'ї і школі, де не формується правосвідомість і немає перспективної мети, коли корупція підриває подальший рух уперед. Там, де можна реально жити на злочинні доходи, де можна «мати у квартирі мільярди рублів», які не проходять за жодними обліками, де організовані злочинні структури можуть не звітувати про свої прибутки і т.д.

Варто зазначити, що антикорупційне законодавство спрямоване переважно на обмеження, встановлені для органів державної влади, посилення відповідальності за скоєння корупційних кримінальних правопорушень, а також профілактику та запобігання корупційним правопорушенням. Обмеження та заборони виступають одним із способів, спрямованих на запобігання та подолання корупційних правопорушень, і є якоюсь перепороною на шляху зловживання наділеними повноваженнями.

Корупція, що існує в органах виконавчої влади, активним чином сприяє створенню ринку надання бюрократичних послуг, розвитку чиновницького бізнесу та формування завідомо привілейованого підприємництва. Це все

негативно позначається на розвитку підприємництва, формування сумлінної конкуренції та захисту прав споживачів. [3, с.87]

Крім того, існує об'єктивна необхідність налаштовувати механізми притягнення до адміністративної відповідальності за корупційні правопорушення посадовими особами. Основну масу адміністративних справ, які включають ознаки, що вказують на наявність корупції, становлять скарги громадян на неправомірність дій чи бездіяльність посадових осіб.

У нашій країні сформовано нормативну базу антикорупційних заходів, проте, сам комплекс заходів, що реалізуються з антикорупційною метою, не вирішують завдання протидії корупції через їх невідповідність масштабам та формам прояви цього негативного явища, а також не застосування ключових заходів, які були б спрямовані проти умов, що породжують корупцію. Оцінюючи ефективність боротьби з корупцією, ми повинні спиратися не на кількісні показники, а на якісний бік боротьби з корупцією – наприклад, одним із основних критеріїв можна взяти рівень запобігання та відшкодування шкоди. Загалом, як видається, можна застосувати до корупції традиційні оціночні показники в цьому аспекті: збитки економіці, екології, витрати на утримання злочинців, правоохоронну діяльність тощо. [4, с.32]

У цьому питанні цікавить в оцінці як розмір нанесення корупційними діяннями економічної шкоди, а більшою мірою наскільки задоволені громадяни проведеної у цій сфері політикою та результатами боротьби, слід враховувати: повернення викраденого з бюджету, позбавлення нажитого за хабарі багатства, справедливе покарання відповідно до принципу рівності перед законом, покаранням тих, хто стояв «вище» чи «контролював за боргом служби» і мав своєчасно припинити зловживання.

Таким чином, на нашу думку, критерії «економічні втрати від корупції та розміри їх відшкодування» належним чином та в повному обсязі відображають ефективність заходів органів влади (державної та муніципальної) профілактики та боротьби з корупцією.

Список використаних джерел

1. Мельник М.І. Корупція: сутність, поняття, заходи протидії : монографія / М.І. Мельник – К.: Атіка, 2001. – 304 с
2. Кваша О.О. Корупція та організована злочинність: обґрунтування взаємозв'язку / Кваша О.О. // Правова держава: Випуск №21. – К., 2010. – с. 335-342.
3. Огородник О.О. Корупція – тягар на етапі розвитку української державності / Огородник О.О. // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2011. – №10(жовтень). – с. 153-155.
4. Кальман О. Взаємозв'язок організованої злочинності та корупції у сфері економіки / О. Кальман // Вісник Академії правових наук. – 1997. – № 4. – с. 188–190.

5. Жовнір О.З. Взаємозв'язок організованої злочинності та корупції в сучасному суспільстві / О.З. Жовнір // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). – 2009. – № 21 – с. 323-330.

Фесік Є.К.

здобувач вищої освіти 4 курсу ННІП ПФПНП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Савенко В.П.

старший викладач кафедри кримінального права та кримінології
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ЗАГАЛЬНА КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА КОРУПЦІЙНИХ ЗЛОЧИНІВ

На сьогоднішній день, актуальним постає питання боротьби з корупційними злочинами, як на вищому рівні влади, так і у повсякденному житті. Корупція – це перш за все загроза в Національній безпеці в країні, оскільки вона суперечить законодавчим принципам на всіх рівнях галузі українського законодавства, тим самим посягає на руйнування внутрішньої системи законодавства, взагалі.

Корупцією, відповідно до статті 1 Закону України «Про запобігання корупції» є використання особою, наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей з метою одержання неправомірної вигоди чи прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди особі або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей [1].

З метою виявлення, попередження та запобігання такого прояву, як корупція, правоохоронним органам дуже важливо вміти надавати правильний юридичний аналіз такому діянню, що має значення кваліфікації злочину, для подальшого ефективного розслідування та прийняття рішення судом відповідного покарання. Кримінально-правова характеристика покликана насамперед стандартизувати специфіку складів і ознак корупційного злочину, а також кваліфікуючі та особливо кваліфікуючі обставини та покарання за вчинення корупційних злочинів.

Звертаючи увагу при кваліфікації даного злочину, необхідно розмежовувати основні термінологічні конструкції в сфері запобігання корупції, такі як неправомірна вигода, потенційний конфлікт інтересів, реальний конфлікт інтересів, які чітко трактує законодавець в Законі України «Про запобігання корупції».